

Εκδόσεις

ΣΤΙΒΕΝ ΚΕΛΜΑΝ
«Αγρια παιδιά»
Μεταίχιμο, σελ. 366

Ο εντεκάχρονος Χάρι Οπόκου έχει μόλις φτάσει στην Αγγλία από την Γκάνα με τη μητέρα του και τη λίγο μεγαλύτερη αδελφή του. Για το Χάρι το Λονδίνο είναι ένας τόπος γεμάτος θαύματα και γρίφους, σαγηνευτικό και ταυτόχρονα απειλητικό. Μυθιστόρημα αθωότητας, ελπίδας και σκληρής πραγματικότητας, το «Αγρια παιδιά» σκιαγραφεί το πορτρέτο ενός αγοριού που ισορροπεί στο χείλος της ενηλικίωσης και ταυτόχρονα αποτυπώνει τολμηρά και απροκατάλητα το φαινόμενο της μετανάστευσης, της εφηβικής βίας, του ρατσισμού και του φόβου.

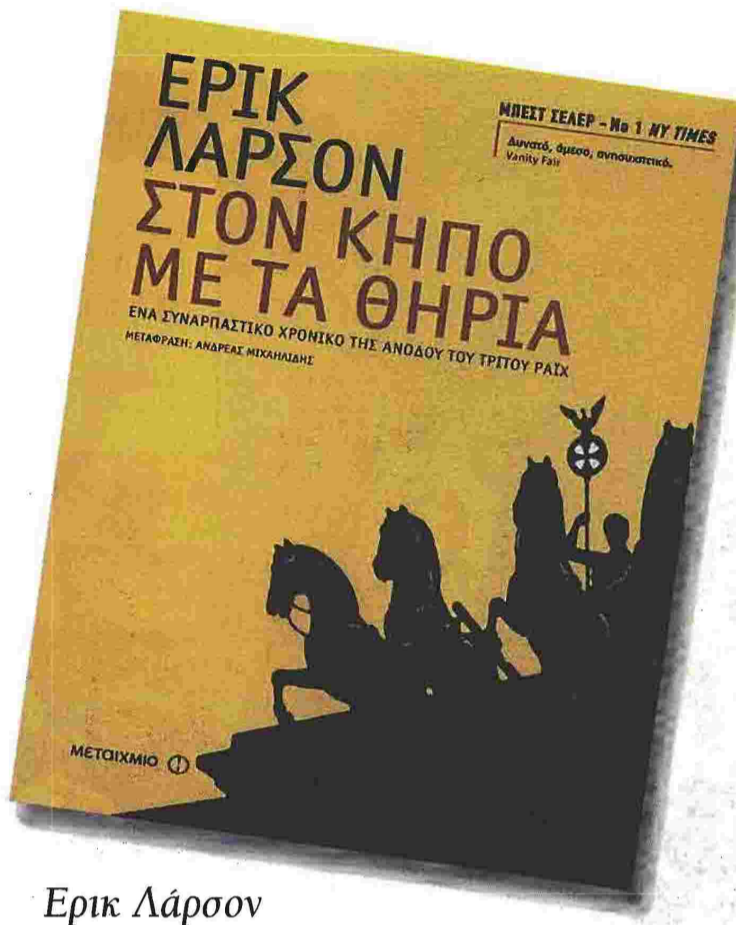
ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ ΣΑΙΝΤ-ΕΞΠΕΡΥ
«Γράμμα σ' έναν όμηρο»
Πατάκη, σελ. 92

Στο πιο πολυμεταφρασμένο και εμβληματικό γαλλικό έργο του εικοστού αιώνα, ο «Μικρός Πρίγκιπας» του Αντουάν ντε Σαιντ-Εξπερύ θα μάθει για την αγάπη και τη φιλία από μια αλεπού: «Μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά. Την ουσία τα μάτια δεν τη βλέπουν» θα πει η αλεπού στο Μικρό Πρίγκιπα. Με πολλούς τρόπους, το «Γράμμα σ' έναν όμηρο» είναι η ανάλυση αυτού του ίδιου αισθήματος, καθώς ο Σαιντ-Εξπερύ ανιχνεύει αυτά τα ουσιαστά συστατικά που καθορίζουν την ύπαρξή μας. Απευθύνεται στο φίλο που έμεινε «όμηρος» στην κατεχόμενη Γαλλία του 1942, διακόμενος στην πατρίδα του που δεν μπορούσε να εγκαταλείψει.

Μ. Β. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
«Νόστου πάθη»
Εστία, σελ. 333

Ο Δημήτρης -στο τρίτο μέρος της μυθιστορηματικής τριλογίας του Μιλτιάδη Χατζόπουλου- επιχειρεί να αποκαταστήσει τη χαμένη ακεραιότητα του νηοίου, της κοινωνίας του και του ίδιου του εαυτού του μέσω της οικογένειάς του, μερικών παλαιών και νέων φίλων και των ερευνών του για το μεσαιωνικό παρελθόν της πατρίδας του. Τα αναχώματα, όμως, που υψώνει με την αγάπη και την επιμελεία του, υποσκάπτονται από τους πειρασμούς της ευκολίας και των συναισθηματικών περιπασιμών, στους οποίους ενδίδει.

Ερικ Λάρσον

Το χρονικό της ανόδου του Τρίτου Ράιχ

► Από την ανέμελη ζωή του μεσοπολέμου έως τη νύχτα των μεγάλων μαχαιριών. Ενα συναρπαστικό ταξίδι στη Γερμανία του 1933 και στα γεγονότα που έφεραν τον Χίτλερ στην εξουσία

Βερολίνο 1933: Ο χαμηλών τόνων καθηγητής Γουλιέλμ Ντοντ φτάνει στην Ευρώπη, συνοδευόμενος από την οικογένειά του, τη σύζυγό του, το γιο του και την κόρη του τη Μάρθα, ως ο νέος πρεσβευτής των ΗΠΑ στη χιτλερική Γερμανία. Η οικογένεια των Αμερικανών θα βρεθεί σε μια πόλη με τα πιο εντυπω-

σιακά και αβαν γκάρντ κτίρια στον κόσμο, όπου κυριαρχούν η ενέργεια και η αισιοδοξία. Τα θέατρα, οι συναυλιακοί χώροι και τα καφέ είναι πάντα κατάμεστα, στους δρόμους κυκλοφορεί ένα καλοντυμένο και γοητευτικό πλήθος.

Η Μάρθα βρίσκει τη «Νέα Γερμανία» απολύτως συναρπαστική, ενώ πέφτει από

“
Είναι η εποχή που ο Χίτλερ, εν μέσω μηχανοραφιών, κατάφερε να αναρριχηθεί στην ηγεσία, αρχικά, του κόμματός του και στη συνέχεια της Γερμανίας
”

τη μια αγκαλιά στην άλλη, ενθουσιασμένη από τους φερελίδες Γερμανούς αξιωματικούς. Καθώς κυλά ο πρώτος χρόνος της θητείας του Ντοντ, οι μέρες της οικογένειας είναι γεμάτες ένταση, ίντριγκα και έρωτες.

Η κατάληξή τους, όμως, δεν θα είναι άλλη από τον απόλυτο τρόμο, όταν ένας φονικός σπασμός βίας θα βουτήξει την πόλη στο αίμα και θα αποκαλύψει τον πραγματικό χαρακτήρα του Χίτλερ και τις τερατώδεις φιλοδοξίες του.

ΣΧΕΔΙΟ

Είναι η εποχή που ο Χίτλερ, εν μέσω μηχανοραφιών, κατάφερε να αναρριχηθεί στην ηγεσία, αρχικά, του κόμματός του και στη συνέχεια της Γερμανίας. Είχε γίνει μόλις καγκελάριος, στις 30 Ιανουαρίου 1933, όταν με αφορμή τον «εμπρησμό» του γερμανικού κοινοβουλίου (Ράιχσταγκ), προχώρησε, μαζί με τους στενούς του συνεργάτες, στην επιχείρηση που προετοίμαζε από καιρό: την εκκαθάριση όλων όσων στέκονταν εμπόδιο στην πραγματοποίηση των σχεδίων του.

Η επιχείρηση αυτή, η οποία σήμερα είναι γνωστή ως η Νύχτα των Μεγάλων Μαχαιριών, τον κατέστησε απόλυτο κυρίαρχο της Γερμανίας. Με το νέο του βιβλίο υπό τον τίτλο «Στον κήπο με τα θηρία» (εκδ. «μεταίχιμο») ο Ερικ Λάρσον μας προσκαλεί σ' ένα ταξίδι σε εκείνη τη χρονική περίοδο όπου όλα ήταν ρευστά.

ΕΝΤΑΣΗ

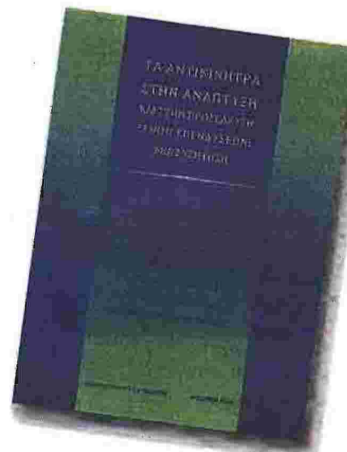
Καθώς κυλά η θητεία του Ντοντ ως πρεσβευτή, τον συνοδεύουμε σε πάρτι και δείπνα, επισκεπτόμαστε το παράξενο εξοχικό του Göring και κάνουμε μακρινές βόλτες με το αυτοκίνητο για να ξεφύγουμε από την παρακολούθηση των ναζί. Νιώθουμε, δηλαδή, το φόβο και την ένταση που επικρατεί, ενώ ο Χίτλερ αναδεικνύεται κυρίαρχος του πολιτικού συστήματος. Μέχρι που ο Ντοντ ξυπνάει ένα πρωί σε μια πόλη βουτηγμένη στο αίμα.

ΓΙΑΤΙ «ΚΟΛΛΑΝΕ» ΟΙ ΞΕΝΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ...

Τα αντικίνητρα στην ανάπτυξη

► Συζήτηση για την ανάπτυξη στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Megaron Plus του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών

Όλοι μιλούν για την ανάπτυξη, όλοι απευθύνουν εκκλήσεις για προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων στην Ελλάδα του 2011, όμως όσοι γνωρίζουν την πραγματικότητα της οικονομίας συνειδητοποιούν ότι εκεί που «κόλλει το πράγμα» είναι το πυκνό πλέγμα αντικινήτρων το οποίο διακείται σ' όλο τον οικονομικό ιστό. Άνθρωποι με την πείρα του Γιάννη Μαρίνου (από τα χρόνια του «Οικονομικού Ταχυδρόμου» και

του «Βήματος»), του Γιάννη Στουρνάρα (διαπραγματευτή της προσέλευσης στην ONE και επικεφαλής σήμερα του IOBE), του Γιάννου Γραμματίδη (προέδρου του Ελληνο-Αμερικανικού Επιμελητηρίου) του Χρήστου Αλεξάκη (διευθύνοντος συμβούλου του Invest in Greece) και του Νότη Μπερνίτσα (σημαντικού δικηγόρου επιχειρήσεων), δείχνουν πού ελλοχεύουν οι δυσχέρειες και τι χρειάζεται να γίνει. Κα όλα αυτά όχι αύριο, αλλά τώρα - αν είναι να ξαναπάρε μπρος η οικονομία. Η συζήτηση αυτή για την ανάπτυξη διεξήχθη στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Megaron Plus του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, στις 14 Απριλίου 2011 και η παρούσα έκδοση έρχεται να την επιτείνει.

Κορνήλιος Καστοριάδης

Ανάλυση του «Επιταφίου» από έναν Έλληνα διανοητή

► Μία πρωτότυπη ανάλυση του «Επιταφίου» του Περικλή από τον Έλληνα διανοητή που αποσκοπεί να δείξει σε ποιο βαθμό η μεγάλη αθηναϊκή δημιουργία του 5ου αιώνα είχε συνείδηση του εαυτού της.

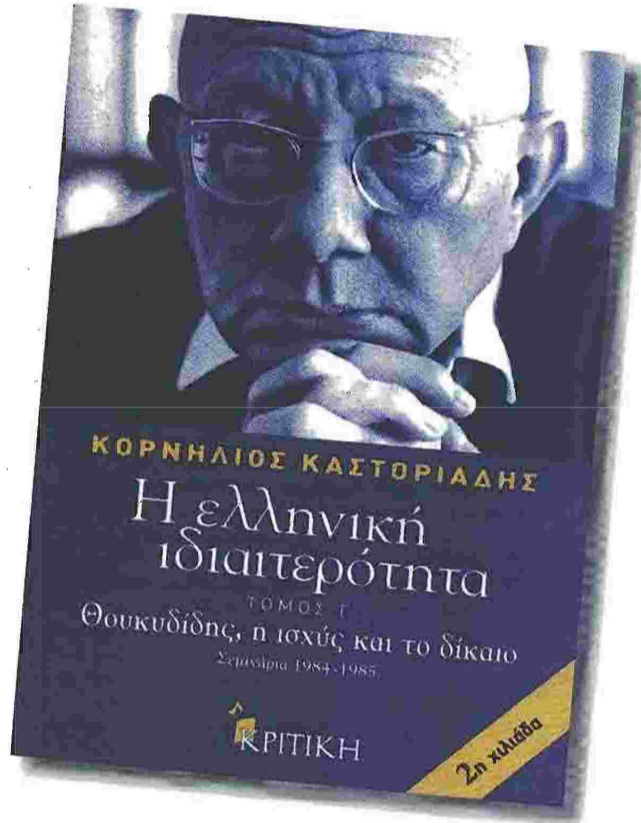
ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΪΛΑΚΗ

Ηταν ο οραματιστής μιας νέας ανθρωπότητας, ένας στοχαστής που αντιτάχθηκε στα ρεύματα της γενιάς του, ένας διανοούμενος που αμφισβήτησε ό,τι είχε πιστέψει, που άλλα του έλεγε η λογική του και άλλα η συναισθηματική του υπόσταση. Αλλωστε, πρώτος εκείνος ανήγγειλε το τέλος του μαρξισμού σε μία εποχή όπου όλοι γίνονταν μαρξιστές, ενώ άσκησε κριτική στα κάθε λογής δόγματα μεταπορίζοντας αριστοτεχνικά τη συζήτηση από την ανάλυση στη σύνθεση, από την ερμηνεία στην πράξη. Και πράγματι, ο Κορνήλιος Καστοριάδης (1922-1997) έζησε την περιπέτεια του πνεύματός του στα άκρα, σε απόλυτη αντιστοιχία με την ταραχώδη εποχή του.

Αλλά και με συνέπεια και φαντασία και αξιοπρέπεια. Όπως, εξάλλου, θα ταίριαζε στο φιλόσοφο που με μία αδιάκριτη, ίσως, ειλικρίνεια διέγινωσε εγκρίτως την ανασίτησή του -άλλοτε αγαπημένου του- κομμουνισμού, την παθογένεια του καπιταλισμού και την τρομακτική απουσία μιας εναλλακτικής πρότασης. Και όμως, το έργο του αφήνει περιθώρια για μία εμπράγματη αισιοδοξία. Ο Κορνήλιος Καστοριάδης γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη τη χρονιά της μικρασιατικής καταστροφής και η οικογένειά του αναγκάστηκε να μετακομίσει στην Αθήνα. Οι γονείς του σύντομα αντιλαμβάνονται ότι πρόκειται για ένα χαρισματικό παιδί, χωρίς βέβαια να μπορούν να διαβλέψουν το εύρος της ευφυΐας του. Ήδη, ωστόσο, τα πρώτα σημάδια της είναι έκδηλα και σε πρώιμη ηλικία θα σπουδάσει νομικά, οικονομικά και φιλοσοφία, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Εάν κανείς πιστεύει ότι οι άνθρωποι διαγράφουν κάποια προκαθορισμένη πορεία τότε η περίπτωση του Καστοριάδη αποτελεί μία ικανή ένδειξη προς αυτή την κατεύθυνση: Το 1935 διαβάζει το πρώτο του μαρξιστικό φιλοσοφικό βιβλίο που αγόρασε μόνος του από ένα υπαίθριο βιβλιοπωλείο. Η σκέψη του Μαρξ θα αποδειχτεί γι' αυτόν μια συγκλονιστική αποκάλυψη που θα επηρεάσει τη ζωή του μέχρι τέλους. Κάθε άλλο παρά είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι επί

“
Ο Καστοριάδης ανακαλύπτει στο Θουκυδίδη έναν κόσμο που μοιάζει εκπληκτικά με το δικό μας
”

δικτατορίας Μεταξά, το 1937, προσχωρεί στην Κομμουνιστική Νεολαία και λίγο μετά στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Στην αρχή της Κατοχής, όμως, απογοητεύεται από τον εθνικιστικό προσανατολισμό του κόμματος και προσχωρεί στην ακραία τροτσκιστική ομάδα του Αλέξανδρου Στίνα. Είναι η εποχή που εξιδανικεύει αυτό που θεωρούσε ότι του έλειπε: τη δράση.

«ΜΑΤΑΡΟΑ»

Αλλά στα εικοσιπέντε του χρόνια, αναγκάζεται να εγκαταλείψει την Ελλάδα με το νεοζηλανδέζικο πλοίο «Ματαρόα». Συνεπιβάτες του και άλλες μετέπειτα σπουδαίες προσωπικότητες όπως ο Κώστας Αεζλός, ο Κώστας Παπαϊωάννου, ο Ξανάκης - όλοι τους είχαν εξασφαλίσει υποτροφία από τη γαλλική κυβέρνηση. Στο Παρίσι δραστηριοποιείται χωρίς να χάνει χρόνο: γνωρίζεται με τον Κλωντ Λεφώρ και το 1948 ιδρύουν μαζί την ομάδα «Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα», η οποία μέχρι το 1965 εξέδιδε το ομώνυμο θρυλικό περιοδικό.

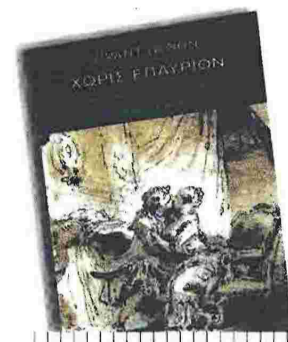
Πρόκειται για μία ασυνήθιστα δημιουργική περίοδο από την οποία προέκυψαν μερικά από τα βιβλία που θα τον καθιέρωναν ως διανοητή παγκόσμιας εμβέλειας: «Η Γραφειοκρατική Κοινωνία», «Η Πείρα του Εργατικού Κινήματος», «Το Περιεχόμενο του Σοσιαλισμού», «Η Γαλλική Κοινωνία».

Το 1967 η ομάδα διαλύεται, ωστόσο τα κείμενα και η σκέψη του Καστοριάδη αποτελούν τη βασική πηγή έμπνευσης των εξεγερμένων φοιτητών του Μάη του '68. Σταδιακά, όμως, παρά την ηθική ικανοποίηση που αισθάνεται από την αποδοχή του έργου του, οδηγείται σε ιδεολογικά και -κατ' επέκταση- υπαρξιακά αδιέξοδα. Η ανασίτησή του κομμουνισμού σε συνδυασμό με την ανεπάρκεια της καπιταλιστικής καθημερινότητας για μια ελπιδοφόρα προοπτική, δημιουργήσε στη συνείδησή του ένα τρομακτικό κενό

εναλλακτικής πρότασης. Για το λόγο αυτό στρέφεται προς το γνωστικό πεδίο της ψυχανάλυσης και στη σημασία της ατομικής ευθύνης. Ως αποτέλεσμα, θα προκύψει το 1975 το σπουδαιότερο έργο του: «Η Φαντασιακή Θέσμιση της Κοινωνίας», ένα κομψοτέκνημα στοχαστικής ενόρασης πάνω στη σχέση του ατόμου και των κοινωνικών δομών.

Για τον Καστοριάδη, μόνο εάν οι άνθρωποι συνειδητοποιήσουν την τεράστια ευθύνη που έχουν πρωταρχικά απέναντι στον εαυτό τους, ως μέλη ενός συνόλου, θα μπορέσει να ξεκινήσει η διαδικασία σύγκλισης των δράσεών τους στο πλαίσιο μιας κοινωνίας. Στη δεκαετία του '80 θα ακολουθήσουν και άλλα σημαντικά έργα, όπως το «Από την οικολογία στην αυτονομία», ενώ στις αρχές της δεκαετίας του '90 θα κυκλοφορήσουν ο «Θρηματοποιημένος κόσμος» και η «Ανοδος της ασημαντότητας».

Όσο για την «Ελληνική ιδιαιτερότητα: Θουκυδίδης, η ισχύς και το δίκαιο, Σεμινάρια 1984-1985» (εκδ. Κριτική), αποτελεί μία πρωτότυπη ανάλυση του «Επιταφίου» του Περικλή από τον Έλληνα διανοητή που αποσκοπεί να δείξει σε ποιο βαθμό η μεγάλη αθηναϊκή δημιουργία του 5ου αιώνα είχε συνείδηση του εαυτού της. Στην πραγματικότητα, ο Καστοριάδης ανακαλύπτει στο Θουκυδίδη έναν κόσμο που μοιάζει εκπληκτικά με το δικό μας, στον οποίο κάποια αγαθά θεωρούνται πολύτιμα ενώ δεν έχουν καμία αξία έξω από το πλαίσιο του. Έναν κόσμο όπου η αντιπαλότητα ανάμεσα στα διάφορα κέντρα ισχύος καταλήγει σε ανοικτή διαμάχη, με τον ορθό λόγο να συνυφάνεται αδεξιόλυτα με τα πάθη. Πρόκειται για ένα εξαιρετικό δείγμα γραφής από έναν εντυπωσιακά επίκαιρο φιλόσοφο, ο οποίος ανταμβανόταν το στοχασμό ως μία μορφή κοινωνικού λόγου που όφειλε να έχει -πάντα- μία φιλοδοξία: να συνενώσει -προς όφελος όλων- τη σκέψη με την πράξη...

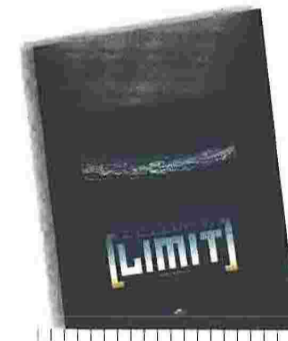

ΒΙΒΑΝ ΝΤΕΝΟΝ

«Χωρίς επαύριον»

Αγνα, σελ. 167

Ο Μίλαν Κούντερα θεωρεί ότι το μυθιστόρημα του Βιβάν Ντενόν ξεκινάει με την ωραιότερη παράγραφο της γαλλικής μυθιστορίας. Πρόκειται για την αφήγηση μιας ερωτικής νύκτας μετά το θέατρο στο περίπτερο μιας κόμισσας που εκμαυλίζει έναν νέο υπόπτη. Μια νύκτα σαν διαδρομή σε τρία στάδια: στην αρχή, κάνουν περίπατο στο πάρκο, ύστερα, κάνουν έρωτα στο περίπτερο, τέλος, συνεχίζουν ν' αγαπιούνται σ' ένα μυστικό δωμάτιο του πύργου.

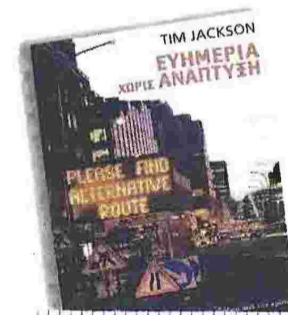

ΦΡΑΝΚ ΣΕΤΣΙΝΓΚ

«Limit»

Καστανιώτης, σελ. 1325

Σε έναν λυσοαλό αγώνα Αμερικανού και Κινέζου εξορύσσουν στο φεγγάρι ήλιον-3 ένα στοιχείο που υπόσχεται να λύσει όλα τα ενεργειακά προβλήματα παγκοσμίως. Παράλληλα, ο ντετέκτιβ Ουσεν Τζέρικο αναλαμβάνει να βρει την αντικαθεστωπική Γιόγιο, που έχει εξαφανιστεί μυστηριωδώς. Τα ίχνη οδηγούν σε όλη την υφήλιο, και στη Σελίγη, όπου ένα γκρουπ τουριστών του διασπίματος ανακαλύπτει κάτι πραγματικά απειλητικό.

ΤΙΜ ΤΖΑΚΣΟΝ

«Ευημερία και ανάπτυξη»

Κέδρος, σελ. 326

Η παρούσα οικονομική κρίση ανέδειξε τα αδιέξοδα και τις αδυναμίες ενός μοντέλου οικονομικής υπερ-ανάπτυξης που έχει αφήσει τον άνθρωπο και το περιβάλλον έξω από τους στόχους και την προβληματική αυτού του μοντέλου. Ο Tim Jackson, οικονομολόγος με έντονη κοινωνική και πολιτική δράση και κορυφαίος σύμβουλος της βρετανικής κυβέρνησης, μας υποδεικνύει εναλλακτικούς τρόπους επίτευξης της ευημερίας αναλύοντας μέτρα και ιδέες που ξεφεύγουν από τα τυποποιημένα όρια.

Νέες Εκδόσεις